

Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) vilde heller ikke benægte, at han vilde have stemt for Loven i Fjor, hvis den var bleven forelagt straks. (N. C. Jensen: Det har jeg ikke sagt noget om). Saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem. Det ærede Medlem fremsatte et bestemt Spørgsmaal, nemlig, om der forelaa en Overenskomst mellem mit Partis Medlemmer af Udvalget og de socialdemokratiske Medlemmer deraf med Hensyn til Motivering, og om vi billigede de Konsekvenser, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) mente der kunde drages deraf. Jeg skal for det første dertil sige, at jeg kan ikke anerkende, at der kan drages en saa vidtrækkende Konsekvens af, at vi vedtage det her foreliggende Lovforslag, efter at vi have vedtaget det andet; thi det er netop ganske det samme Tilfælde, det Lovforslag, vi vedtog i Fjor, og det Lovforslag, vi vedtage i Aar, tage Sigte paa. Det er ikke to Pengekriser, man vil afværge, men den samme Kalamitet, saa jeg synes ikke, der kan blive Tale om Konsekvenser i saa Henseende. Desuden er det en selvsagt Ting, at vi ikke ere enige om de Konsekvenser, der kunne drages af mit Partis og det socialdemokratiske Partis Motivering, eftersom hvert Parti har sin selvstændige Motivering af, hvorfor vi ere enedes om at stille de omtalte Ændringsforslag.

Til det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) skal jeg ikke sige meget. Han hører til dem, der vilde have stemt for Lovforslaget, hvis det havde foreligget i Fjor, men da han ikke var bunden, vilde han smøge af sig i Aar, det er en Betragtningssaa, jeg ikke kan forstaa. For øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem i, at vi snarest bør have baade en Aktielov og en Bank- og Sparekasselov, der kunne ordne disse Forhold paa en bedre Maade saa snart ske kan i en kommende Rigsdag.

Bjerre: Naar jeg ikke er bunden, kan jeg ingenting smøge af mig. Jeg forstaaer ikke, at Ordføreren kan sige, at naar jeg erkendte, at jeg vilde have stemt for Loven i Fjor, naar den var kommen i Tide og under den Forudsætning, at Ministeren ikke havde vidst, at der var Tale om Svindel — for saa havde han jo ikke forelagt den —, saa burde jeg ogsaa stemme for den i Aar. Men sæt nu, at to Mænd, hvoraf den ærede Ordfører var den ene, var enige om at hjælpe en tredie, men

den ærede Ordførers Kompagnon glemte at faa det ærede Medlems Underskrift. Der gaar saa et halvt eller et helt Aar maaske, og det viser sig, at Manden ikke er værd at hjælpe. Men hans Kompagnon har imidlertid beriget sig selv, taget sig selv til Rette og optraadt paa hensynsløs Maade overfor den ærede Ordfører. Finder den ærede Ordfører saa, at det er hans Pligt at hjælpe alligevel, vil han saa sige: Jeg vil staa ved mit Ord, for at Kompagnonen ikke skal lide den store Skade? Det danske Folk har ikke andet end Rigsdagen til at værge sig, naar det er blevet misbrugt, og jeg vil nedlægge en Protest mod, at vi her komme og sige: Selv om Bankerne have slaaet os med Svøber, ville vi dog finde os moralsk forpligtede og ikke gaa dem for haardt paa Livet. Jeg synes, det er en underlig Lyst efter alle de Klø, vi have faaet, at bøje sig og kysse Riset. Jeg mener, der er ingen Grund til at give de 2 Mill. Kr.

Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), at der er ikke indgaaet nogen Overenskomst, det bliver ved paa den gamle Maade, og den dyre Administration fortsættes. Vi vide ikke, om Ministeren kan faa lavet en Overenskomst, som kan gaa igennem, men der er ingenting gennemført.

Rasmus Hansen: Naar jeg har forlangt Ordet, er det for at udtale, hvorfor jeg ikke kan stemme for det Lovforslag, der foreligger. Allerede ved Finanslovens første Behandling i Efteraaret udtalte jeg mig bestemt imod at gaa med til den udvidede Bankgaranti. Naar jeg i Fjor gik med til den Bankgarantilov, som da blev vedtagen, er det klart, at jeg havde flere Grunde dertil. Ganske vist var jeg noget betænkelig ved at gaa med, men naar jeg alligevel gjorde det, var det selvfølgelig, fordi jeg ikke vilde have Medansvar for, at der mulig kunde komme et Run eller et Krak, der kunde faa skæbnsvangre Følger for hele Landet. Men dernæst var der ogsaa en anden Grund, og det var den, at det i Fjor i Virkeligheden var en Forudsætning, at naar Staten i Forening med de 5 Hovedbanker fik lavet en Garanti, vilde der blive tilvejebragt en saadan Ro og Tryghed, at der var al Sandsynlighed for, at Staten ingen Penge vilde komme til at betale. Vi have set, at denne Forudsætning har slaaet helt Klik, hvad jeg for Resten ikke tvivlede om, at den vilde.

Dernæst gik jeg ogsaa ud fra, at naar denne Garanti var given og den fornødne